

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.932 van 28 mei 1998
in de zaak A. 76.357/VII-16.087.**

In zake : de v.z.w. ALGEMENE KINESITHERAPEUTENVERENIGING VAN BELGIË,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. SEPELIE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 267

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. BALTHAZAR,
kantoor houdende te GENT,
Onderbergen 57.

tussenkommende partijen :

1. de v.z.w. BELGISCHE CONFEDERATIE VAN KINESITHERAPEUTEN,
gevestigd te LASNE,
rue Chêne au Corbeau 77,
2. de v.z.w. NATIONALE FEDERATIE DER DOCTORS EN LICENTIATEN IN DE KINESITHERAPIE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. D'HOOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat G. SEPELIE op 2 januari 1998 namens de v.z.w. ALGEMENE KINESITHERAPEUTENVERENIGING VAN BELGIË heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het koninklijk besluit van 29 september 1997 houdende de benoeming van de leden van de Nationale Raad voor Kinesithérapie";

Gelet op het arrest nr. 69.856 van 27 november 1997 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DESAIR die, loco Advocaat G. SEPELIE verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat R. JOSEPH die, loco Advocaat T. BALTHAZAR verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat P. BOS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat B. SCHUTYSER die, loco Advocaat D. D'HOOGHE verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. BELGISCHE CONFEDERATIE VAN KINESITHERAPEUTEN (BCK) en de v.z.w. NATIONALE FEDERATIE DER DOCTORS EN LICENTIATEN IN DE KINESITHERAPIE (NFDLK) vragen om in het kort geding te mogen tussenkomen; dat in de huidige stand van de

procedure zij begunstigde lijken van het aangevochten besluit zodat zij belang hebben om in de procedure tussen te komen;

Overwegende dat de tussenkomende partijen in excepties opwerpen dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties slechts noodzakelijk zou zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift daaromtrent in essentie doet gelden wat volgt :

- als grootste representatieve organisatie van kinesitherapeuten zal de verzoekende partij schade lijden onder de vorm van verlies van aanzien (bij haar eigen leden en overheidsinstanties) en een verlies aan aantrekkingskracht (bij de kinesitherapeuten die zich wensen aan te sluiten); dat de BCK met minder ervaring, zonder mandaten in andere wettelijke organen, en met minder werkmiddelen en zonder publicaties slechts één mandaat minder ontvangt dan de verzoekende partij, tast haar reputatie aan;
- de schade op het vlak van aanzien en uitstraling zal zich zeker voltrokken hebben tijdens een gewone vernietigingsprocedure : BCK en NFDLK zullen zeker niet nalaten hun 'overwinning' bekend te maken, zoals

zij ook al deden na de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid;

- door bepaalde beroepsverenigingen, en meer in het bijzonder BCK, zonder grondige controle van haar representativiteit mandaten toe te kennen die niet overeenstemmen met haar relatieve gewicht ten opzichte van de andere verenigingen, kent de verwerende partij haar dan ook een de facto voordeel toe dat zij niet aan de verzoekende partij toekent;

- de gevolgen van het bestreden besluit laten zich voelen, nu bepaalde leden van de verzoekende partij reeds hun ongenoegen hebben geuit, en zij menen dat de verzoekende partij een minderheidspositie in bepaalde nationale organen verwerft : zij loopt het risico dat haar leden zullen overstappen naar het NFDLK en het BCK terwijl eenzelfde vrees rijst wat betreft haar toekomstige aantrekkingskracht bij de afgestudeerden die nog niet bij een beroepsvereniging zijn aangesloten en voor het eerst hun keuze dienen te maken;

- de huidige samenstelling van de Nationale Raad voor de Kinesithérapie maakt tevens een precedent uit voor de komende samenstellingen in andere commissies en raden, met name de Bestendige commissie, de Erkenningsraad en de Erkenningscommissie : bij bestending van het bestreden besluit wordt de representativiteit van BCK als beroepsvereniging officieel erkend, niettegenstaande zulks door geen enkele grondige en zorgvuldige controle is voorafgegaan;

- de aantasting van de reputatie, verlies van aanzien en leden, bijgevolg morele schade, laten zich achteraf niet herstellen;

- bepaalde politieke verantwoordelijken willen AKB klein krijgen en BCK groot krijgen;

Overwegende, wat de taken van de Nationale Raad voor de Kinesithérapie betreft, dat deze omschreven worden in artikel 21ter, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies; dat deze bepalingen luiden als volgt :

"§2. De Nationale Raad voor de Kinesithérapie heeft tot taak aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, op diens verzoek of op eigen initiatief, advies te verstrekken over alle aangelegenheden in verband met de kinesithérapie;

§3. De Nationale Raad voor de Kinesithérapie kan ook de regeringen van de Gemeenschappen, op hun verzoek, advies verstrekken over alle aangelegenheden in verband met de studies en opleiding van de kinesitherapeuten";

dat luidens artikel 21bis, § 2, van het voornoemd koninklijk besluit nr. 78, de Koning regels en voorwaarden kan bepalen voor het verkrijgen, het behouden en het intrekken van de erkenning als kinesitherapeut en luidens artikel 21bis, § 5, van datzelfde besluit de Koning de onder § 4 van hetzelfde artikel bedoelde kinesitherapeutische handelingen nader kan bepalen; dat ten slotte artikel 47 van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"§1. De koninklijke besluiten genomen ter uitvoering van artikel 21bis worden in Ministerraad overlegd. Ze worden genomen na raadpleging door de Minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort, van de Nationale Raad voor de Kinesitherapie en van de Koninklijke Academiën voor Geneeskunde. De Minister kan deze adviezen inwinnen binnen een termijn die niet langer dan drie maanden mag zijn. Na het verstrijken van deze termijn wordt het advies geacht te zijn gegeven.

§2. Indien een in § 1 bedoeld koninklijk besluit afwijkt van het advies verstrekt door de Nationale Raad voor de Kinesitherapie, moet dit advies samen met het verslag aan de Koning dat de afwijkingen tussen het koninklijk besluit en het advies rechtvaardigt, en met de tekst ervan, worden bekendgemaakt";

dat aldus uit de voormelde artikelen 21bis, 21ter en 47 van het koninklijk besluit nr. 78 blijkt dat de Nationale Raad voor de Kinesitherapie een adviserende taak heeft en dat bij het nemen van bepaalde koninklijke besluiten, tot uitvoering van artikel 21bis, het advies van de Nationale Raad voor de Kinesitherapie moet worden ingewonnen;

Overwegende, wat de samenstelling en de werking van de Nationale Raad voor de Kinesitherapie betreft, dat artikel 21ter, § 4, van het meervermeld koninklijk besluit nr. 78 bepaalt dat deze Raad is samengesteld uit veertien leden kinesitherapeuten, zes leden die gemachtigd zijn de geneeskunde uit te oefenen, en twee ambtenaren die evenwel slechts een raadgevende stem hebben; dat artikel 21ter, § 7, van het voormeld besluit bepaalt dat de beslissingen van de Nationale

Raad genomen worden bij drievierde meerderheid van de stemgerechtigde leden, bijgevolg van de kinesitherapeuten en de geneesheren; dat hieruit volgt dat een vereniging die over zes leden in de Raad beschikt, daarin een blokkeringsminderheid heeft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij over zulk een blokkeringsminderheid beschikt, aangezien zes van haar leden in het bestreden besluit aangewezen blijken te zijn om te zetelen in de Nationale Raad voor de Kinesithérapie;

Overwegende dat in het licht van de hoger geschetste taken, de samenstelling en de werking van de Nationale Raad voor de Kinesithérapie, men zich moeilijk kan voorstellen dat het aanzien, de aantrekkingskracht en de zeggingskracht van de verzoekende partij ingevolge de bestreden beslissing gedurende de termijn die een annulatieprocedure in beslag neemt, op moeilijk herstelbare wijze verloren zouden gaan; dat de werking van de verzoekende partij en haar aanzien, aantrekkingskracht en zeggingskracht ten overstaan van de kinesitherapeuten en de overheid redelijkerwijze niet kunnen staan of vallen met enkele leden min of meer in een bepaalde adviserende Raad, zeker als het gaat om een organisatie die -zoals de verzoekende partij zelf aangeeft- reeds ruim dertig jaar actief is en haar sporen reeds heeft verdiend; dat zoals uit het verzoekschrift zelf blijkt die organisatie ook deel uitmaakt van onder andere de conventiecommissie en dat de verzoekende partij betoogt dat zij ook deel dient uit te maken van de erkenningscommissie; dat men voorts mag aannemen dat haar werking meer omvat dan het zetelen in diverse commissies en raden; dat, meer nog, de verzoekende partij binnen de Nationale Raad voor de Kinesithérapie dan nog over een blokkeringsminderheid beschikt, zodat zij haar stem op een zeer nadrukkelijke en decisieve wijze kan laten gelden en zelfs kan vermijden dat de Nationale Raad voor de Kinesithérapie adviezen formuleert waarmee de verzoekende partij niet akkoord

kan gaan; dat zij dus ook kan vermijden dat adviezen zouden worden uitgebracht die afbreuk doen aan haar aanzien, aantrekkingskracht en zeggingskracht; dat het voorts evenmin aannemelijk lijkt dat louter en alleen door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing binnen de tijdspanne van een annulatieprocedure de verzoekende partij "klein gemaakt" zou kunnen worden door de politieke overheden en de v.z.w. BCK groot gemaakt; dat overigens uit het geven van een blokkeringsminderheid eerder het tegendeel van zulk oogmerk is af te leiden; dat bovendien, zelfs al zou men aannemen dat de bestreden beslissing inderdaad nefaste gevolgen heeft voor de uitstraling en aantrekkingskracht van de verzoekende partij, en wel in die mate dat dit nadeel als ernstig kan worden beschouwd, dan nog de moeilijke herstelbaarheid van dit nadeel twijfelachtig is; dat immers, mocht de bestreden beslissing op korte termijn die gevolgen hebben en lijden tot een groot ledenverlies bij de verzoekende partij, de beweging in omgekeerde zin dan in principe even vlot moet verlopen zodat een gebeurlijke vernietiging en een nieuw besluit er toe moeten leiden dat de kinesitherapeuten met dezelfde beslistheid opnieuw naar de verzoekende partij overlopen;

Overwegende voorts dat de vaststelling dat het bestreden besluit een precedent zou uitmaken voor later te nemen besluiten die betrekking hebben op de samenstelling van bepaalde raden en commissies puur hypothetisch is, te meer daar de andere raden en commissies die de verzoekende partij voor ogen staan, op het eerste gezicht onder de bevoegdheid van een andere Minister vallen; dat het overigens de verzoekende partij vrij staat die te nemen besluiten in rechte aan te vechten indien zij meent dat zij griefhoudend en onrechtmatig zijn;

Overwegende dat aldus niet is aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden

besluit de verzoekende partij het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat dienvolgens niet voldaan is aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de v.z.w. BELGISCHE CONFEDERATIE VAN KINESITHERAPEUTEN en de v.z.w. NATIONALE FEDERATIE DER DOCTORS EN LICENTIATEN IN DE KINESITHERAPIE in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de hoofdvordering worden in beraad gehouden.

De kosten van de tussenkomsten worden begroot op tienduizend frank en komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig mei
1900 achtennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
Ph. DINGEMANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ph. DINGEMANS.

D. VERBIEST.